

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 4

September 2005

„Čím väčší si hriešnik, tým viac Ťa Boh hľadá a túži po stretnutí s tebou. Neodmietni jeho pozvanie.“

V dňoch 23. až 30. októbra 2005 sa v našej obci uskutočnia po 57 rokoch ĽUDOVÉ MISIE. Program v krátkom čase obdrží každá domácnosť.

„Kto má uši na počúvanie, nech počúva.“ (Mk 4, 23)

Pán Ježiš nič nenapísal a nič nekázal napísať. On sám bol SLOVO a vyvolal túžbu písať o ňom a jeho pravde v nespočetnom množstve ľudí. Mnohí z nás zatúžia prečítať si myšlienky tých, ktorí objavujú stále nové a nové pohľady a odkrývajú tajomstvá ukryté v tomto Slove. A je nám dobre, keď nás ich myšlienky ubezpečujú, že sa nemusíme báť, že sme všetci chcení, vzácní a milovaní.

Pán Ježiš kázal a ľudia ho počúvali. Nevieť, či sme si uvedomili, koľko takýchto krásnych a upokojujúcich myšlienok zaznieva v „kázňach“ v našom kostole.

Posúďte sami, či je to tak, keď ich dáme dohromady:

„Nakazme“ sa Ježišovým optimizmom. Až štyri zrná musíme vyhodíť, aby aspoň jedno prinieslo úrodu. – Jediné povolené násilie je násilie na sebe. – Nevyčerpávajme sa bojom so zlom, lebo nám nezostane čas robiť dobre a naše ruky zostanú prázdne. – Mnoho ľudí hľadá záchranu a zabúda, že ju nájde iba v Ježišovi Kristovi. – „Posadali si na líuku“, teda prešli do pasivity a čakali. Vtedy Pán Ježiš urobil zázrak: rozmnožil chlieb a ryby. Aby sa stal zázrak, treba prejsť do pasivity a nechať Boha konať. – Keď voláme na Pána, určite nám pomôže. Peter dvakrát volal na Pána, keď Ježiš kráčal po mori a on mu pomohol. Ale iba s pohľadom upretým na Ježiša prekonáme všetky ťažkosti. – Ježiš s Petrom na vode mora, to sú tí, čo svietia na cestu a nezastaví ich ani nebezpečenstvo, že nemajú pevnú pôdu pod nohami, naopak, že pod nimi je priepasť zla a hrozba smrti. Ostatní v loďke, to sú tí dobrí, ktorých je síce veľa, ale odvahu riskovať život nemajú. – Našou úlohou je dosiahnuť taký stupeň života z viery, aby iným bolo s nami dobre.

„Kto má uši na počúvanie, nech počúva,“ povedal Pán Ježiš. Zanedlho sa nám naskytnie ďalšia príležitosť počúvať – pri ľudových misiách. Pripravme si uši, otvorme srdce,... A kto sa bojí, že má dve uši na to, aby mu slová jedným do nich vchádzali a druhým vychádzali, môže si chytiť do ruky pero...

-st-

O č a k á v a m e

- V čase „hodov“ v kostole výstavka z plodov zeme ako poďakovanie za úrodu.
- Október – mesiac ruženca
- 23. – 30. X. 2005 – Ľudové misie

Na fotografii vľavo hore erb nitrianskeho biskupa Juraja Selepečeniho, ktorý dal pristaviť vežu v roku 1663. Vpravo misijný kríž z roku 1934.

Sedembolestná Panna Mária – patrónka Slovenska

V Kolíne nad Rýnom, kde sa prednedávnom skončili Svetové dni mládeže, nariadila synoda 22.4. 1423 prvý známy liturgický sviatok na uctievanie bolesti Panny Márie. Slováci si oddávna uctievali Sedembolestnú Pannu Máriu.

Pius XI. svojou autoritou potvrdil r. 1927 Sedembolestnú Pannu Máriu za nebeskú ochrankyňu slovenského národa.

Pavol VI. r. 1966 vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za hlavnú patrónku Slovenska u Boha.

/Prameň z Boha, str. 582, krátené/

ODPORÚČAME PREČITAŤ:

Joseph Ratzinger: BOH A SVET

Kardinál Joseph Ratzinger a súčasný pápež Benedikt XVI. v knihe rozhovorov s Petrom Seewaldom odpovedá na otázky o viere a živote dnes, čiže v dnešnej modernej a rozporuplnej dobe. Lebo dnešný vzdelaný, rozhladený, ale aj podozriavavý človek, pokiaľ sa mu podarí uchrániť pred všadeprítomnou ponukou zla v zlatých obaloch, chce mať všetko vysvetlené. A kto iný by to urobil lepšie, ako sám prefekt Kongregácie pre náuku viery, teda najväčší odborník vo vieroučných otázkach?

Kniha je lahôdkou pre tých, ktorí sa trápi s pochybnosťami, ktorí nerozumejú, čo sa to okolo nás deje a ktorí pre túto nevedomosť radšej neveria, ale pokoj nenachádzajú. Spomínaného autora otázok priviedlo k ich zostaveniu to, že by mu „bolo hlúpe prežehnávať sa alebo prejavovať skrúsenosť, ako sa to bežne robí pri svätých omšiach. Človek nechce len veriť v to, čo vie, ale aj vedieť, v čo verí.“

V knihe sú odpovede napr. na takéto otázky:

- Je Boh muž, alebo žena?
- Kde je Boh?
- Sú zázraky skutočnosťou?
- Opravil Boh sám seba? a pod.

Čriepky z detstva – 1. časť

Človek túži po daroch. Sú mnohé, vzácne, niekedy výnimočné. Jedným takým darom je vidieť vzácneho človeka, krásy prírody, výšiny, diaľavy či hviezdnu oblohu. Narodil sa vrah na šťastnej hviezde, počuli sme. Osud? Predurčenie? Schopnosť a túžba po dobre a po šťastí? Najväčší a najkrajší dar je zrodenie nového človečika. Príchod mnohých je túženi, radostný – ľudský zázrak. Náš príchod je v čase, i jeho naplnenie – malo by byť ako dozretie dobrého plodu.

Ja som uzrel tento svet v rokoch, keď zúrila ľudská zloba, končili mnohé mladé životy, ľudia prežívali bôle, strasti a utrpenia. Iste moje detstvo nebolo také, aké vidíme dnes. Nebol som v rodine sám. Sedem ľudí žilo pod strechou. Čo mi zostalo v myslí? Zázitky a spomienky ťažko rozlíšim. Veľa, veľa sa o tom ešte hovorilo.

Mám obraz ľudí v uniforme – bývali u nás. Pýtal som kávu. Chodil som k stolu. Dali mi možno dve-tri kvapky. Cítil som ich priateľstvo, náklonnosť. Môj menovec ma volával: kafe, kafe! Často ma hojdal na kolene. Doma mal dvoch synov. Ich hygiena bola obdivuhodná, dostalo sa mi pár kvapiek vody.

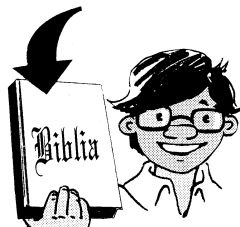
Potom sa posádka vymenila. Naučený tak, chodil som so svojím hrnčekom k nim. No vodku som nedostal. Jeden z nich ukázal, ako by ma potriaslo a hlava báb. No dostal som kúsok cukru z homole. Obskakoval som i pri príprave teľaťa na pokrm. Keď bolo jedlo hotové, prišiel rozkaz. Jedlo na sporáku, suroviny vhodili do voza a nastal náhly odchod.

Čo mi ešte zostalo v myslí? Po hlase sirény otec so mnou na rukách utekal do úkrytu, do bunkra. Nálet lietadla s dvojitými krídlami donútil otca vrhnúť sa pod kríky. Môj plač sa stupňoval a ani v bunkri neutíchal. Svietil iba kahanček. Moja veľká nespokojnosť donútila našich pootvoriť dverka. Toto doviedlo do nášho bunkra ďalšieho hľadajúceho úkryt. Uchýlil sa s nami. Prišiel deň, keď nastalo ticho. Bola Veľká noc a krásny slnečný deň. Ľudia už zostali vonku.

V ten rok si veľmi málo ľudí vypočulo spoločné: „Nebojte sa, ja som to. Aleluja!“, avšak s o to väčšou radosťou v srdciach. Ja som vtedy v ten víťazný májový deň „oslavoval“ tretie narodeniny. (pokračovanie v budúcom čísle) -om-

DEŤOM

Hľadáš cestu, správny smer?
Ježiš vraví: **POĎ A VER!**

Viera je základnou charakteristikou človeka. Futbalisti v každom zápase veria vo svoju výhru, chorí veria, že liečba im pomôže, žiak verí, že využije vedomosti...

Viera kresťanov je však iná. Je to Boží dar a našou odpoveďou, vďakou za dar, má byť naša snaha

o dobrý život.

Počuli ste už niečo o Bohu? Určite áno, veď viera a modlitba nás iste sprevádzajú od malička. V evanjeliách sa často dozvieme, aký je Boh. Evanjelista sv. Ján napísal aj tieto slová:

		O		
	Á		S	
B				H
L				K
	E		J	
		A		

Nebojte sa, netreba sa začať učiť nový cudzí jazyk, stačí len zapísať si každé druhé písmeno, začať pri B a ísť smerom hore. Správnu odpoveď treba potom priniesť na najbližšiu detskú svätú omšu. Na troch vyžrebovaných sa usmejú i malé darčekové predmety. A ešte čosi: v budúcich číslach budú hádanky a tajničky, pri ktorých bude treba použiť Sväté písmo. Skontrolujte teda knižnicu a Sväté písmo majte v pohotovosti.

Úcta k starším ... (Bez minulosti niet budúcnosti)

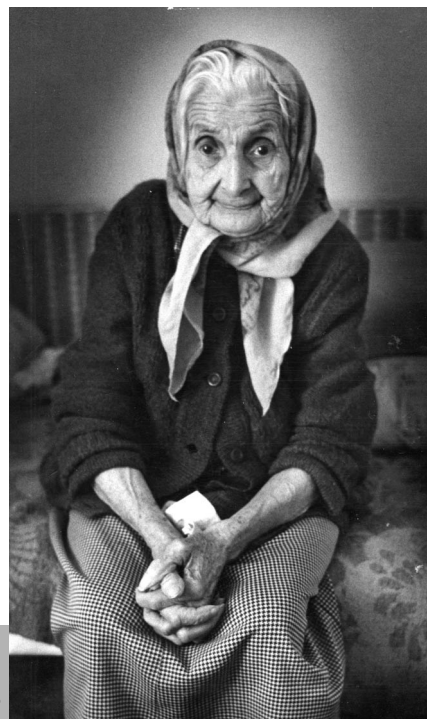
Slová staroba, stavec neznejú tak príjemne, ako mladosť, mladík. Či sa nám to páči, alebo nie, musíme sa zmieriť aj s týmito slovami, pretože proces starnutia je prirodzenou zákonitosťou všetkých živých tvorov, teda aj človeka. Dozrievanie k úctyhodnému veku starca nie je ani hanbou ani chybou krásy. Práve dožitie vysokého veku vždy chápali ľudia aj ako odmenu Božej Prozreteľnosti.

Ľudské spoločenstvo bez starých ľudí by bolo akési neúplné. Veď oni sú živými svedkami minulosti, ku ktorej sa tak často vraciame. Nebolo by mnoho vecí v prítomnosti, keby sa neboli začali v minulosti. Starí ľudia majú bohaté skúsenosti, ktoré radi odovzdávajú ako radu a pomoc mladým. Záleží od nás, či prijmem tieto rady s porozumením, pochopením a trpezlivosťou.

V starozákonnej knihe Sirach sa hovorí: „Radu starších máme počúvať, lebo od nich sa učíme múdrosti a rozumovej náuke“. Sv. Pavol píše biskupovi Timotejovi: „Na starších mužov sa neosopuj, ale ich napomínaj ako otca“.

Týchto niekoľko výrokov by malo stačiť, aby sme mali k starším ľuďom úctyhodný a hlboký ľudský prístup a vnášali ho do srdca mladých ľudí
M.B.

*Krásni mladí ľudia sú hračkou prírody,
ale krásni starí ľudia sú umelecké diela.
J. W. Goethe*

Duchovné vedenie detí - 1.časť

Prečo vychovávať deti k živej viere v Boha

„Ruka, ktorá hýbe kolískou, hýbe svetom“, to sú slová Svätého Otca Jána Pavla II. Matky (aj otcovia) majú nenahraditeľný vplyv na svoje deti, nakoľko majú možnosť ich formovať v útlom detstve. (Ak si túto výsadu nedajú vziať inštitúcia-mi). Psychológovia totiž tvrdia, že základy osobnosti dieťaťa sú položené do 7. roku veku. Je to vlastne to naše ľudové: „Ohýbaj ma mamko, pokiaľ som ja Janko. Neohneš ma mammo, keď ja budem Jano.“ Ak sa niečo vo výchove v tomto období zanedbá (najmä v citovej), už sa to žiaľ nedá dobehnúť po celý život.

Generácia strieda generáciu míľovými krokmi. Ešte nedávno určovali vývoj v spoločnosti naši rodičia a už sme to zasa my a prv, ako sa stihneme ohliadnuť, budú túto spoločnosť spravovať naše deti. Aká to bude spoločnosť? Bude plná lásky, žičlivosti, porozumenia? Alebo sa budeme báť vyjsť na ulicu? Budeme sa báť jeden druhého?

Kedy treba začať s výchovou detí? Vraj minimálne dvadsaťpäť rokov pred ich narodením. Je to pravda. Výchova detí sa začína výchovou ich rodičov. Tak do hĺbky však nepôjdem, lebo nie je tu toľko priestoru. Začnem iba obdobím deviatich mesiacov pred narodením a zameriam sa najmä na oblasť duchovnej výchovy detí – vedenia detí k Bohu – k prameňu lásky, pravdy a dobra. Žiadna iná cesta k správnej výchove neexistuje, i keď sa možno stretnúť s názorom, že dieťa si má

samo v dospelosti vybrať, ktorou cestou pôjde: či k Bohu alebo bez neho.

Pán Boh má s každým človekom svoj osobitý zámer. Sú prípady, keď si pritiahol čisté duše, ktoré ho v detstve nepoznali, až v dospelosti. Budú však duše

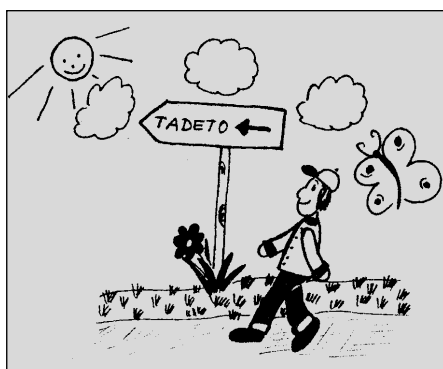
dnešných detí pod vplyvom „chorých“ reklám, časopisov a iných médií v dospelosti ešte tak čisté, aby začuli Boží hlas? Bez dennodenného spytovania svedomia a očisťovania duše od balastu, ktorému sa nedá vyhnúť, je to dnes takmer nemožné.

Živá viera v Boha uchráni naše dieťa od zbytočných zranení a nakoniec ho privedie ta, odkiaľ vyšlo všetko živé a kde všetko živé nachádza šťastie – pred Božiu tvár. Živá viera „to je dôvera Bohu, to je život v Božom náručí aj

vtedy, keď sa nám podľa ľudskej mienky vôbec nedarí. Živá viera je dar. Dar, ktorý dá Boh každému, kto oň úprimne prosí. Dar, ktorý my môžeme sprostredkovať svojim deťom, ak oň budeme pre ne prosiť a vysvetlíme im, vždy primerane veku, o akú vzácnosť ide. Čiže budeme ich k viere viesť.

Ja osobne som svojim rodičom vďačná za to, že mi sprostredkovali tento dar, ktorý ma v živote neraz uchránil pred odreninami na duši. Sama sa usilujem tento dar sprostredkovať svojim deťom.

(Pokračovanie v ďalšom čísle prílohy RN)

VAŠE OTÁZKY - NAŠA ODPOVEĎ

1. Čo je sanktuárium?

Sanktuárium – výklenok vytesaný do steny kostola, najčastejšie na ľavej strane, slúžiaci pre nádobu s hostiami. Spravidla bol uzavretý bohato zdobenými dvierkami a rovnako bohato zdobené bolo i jeho okolie. Svoju úlohu slúžil do 16. storočia.

Tabernákulum – svätostánok je skrinka na uchovanie sviatosti Oltárnej. Forma svätostánku závisí od slohu kostola a oltára. Predpísané je, aby bohostánok bol dôstojne pripravený a pripnutý na oltár.

Pastofórium – samostatne stojaca kamenná alebo kovová schránka na Najsvätejšiu sviatosť Oltárnu vo forme vežičky alebo inej stavby umiestnenej v presbytériu.

2. Prednedávnom som bola svedkom „sporu“, či piatok je alebo nie je dňom pôstu.

Hoci ste to viackrát vysvetľovali, zdá sa, že ešte stále to nie je dostatočne jasné. Pochybnosť sa asi znova vynorila, lebo v rôznych aj modlitebných knižkách je rôzne interpretované Päťo cirkevných prikázaní. V starších a tiež v Katechizme katolíckej cirkvi je ako tretie napísané: Konať skutky kajúcností každý piatok a na Popolcovú stredu, v iných je ako druhé napísané: Zachovávať prikázané dni pokánia. Ako je to správne?

Posledná úprava päťo cirkevných prikázaní im dala takúto podobu:

1. V nedeľu a v prikázaný sviatok sa zúčastniť na svätej omši.
2. Zachovávať prikázané dni pokánia.
3. Aspoň raz v roku sa vyspovedať a vo Veľkonočnom období prijať Oltárnu sviatosť.
4. Uzatvárať manželstvo pred tvárou Cirkvi.
5. Podporovať cirkevné ustanovizne.

Dni pokánia

Kán. 1249 - Všetci veriaci, každý svojím spôsobom, sú z božského zákona povinní konať pokánie; aby sa však všetci medzi sebou spojili v istom spoločnom konaní pokánia, predpisujú sa dni pokánia, v ktorých sa veriaci majú zvláštnym spôsobom venovať modlitbe, konať skutky nábožnosti a dobročinnnej lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavaním sa mäsa podľa normy nasledujúcich kánonov.

Kán. 1250 - Dni a obdobia pokánia v celej Cirkvi sú jednotlivé piatky celého roka a Pôstne obdobia.

Kán. 1251 - Zdržiavanie sa jedenia mäsa alebo iného pokrmu podľa predpisov Konferencie biskupov sa má zachovávať každý piatok roka, ak nepripadá naň niektorý deň, uvedený medzi slávnosťami; avšak zdržiavanie sa mäsa a pôst sa má zachovávať na Popolcovú stredu a v Piatok umučenia a smrti nášho Pána Ježiša Krista.

Kán. 1252 - Zákon zdržiavania sa mäsa zaväzuje tých, ktorí dovŕšili štrnásť rok života, zákon pôstu však zaväzuje všetkých plnoletých až do začatia šesťdesiateho roka života. Duchovní pastieri a rodičia sa však majú starať, aby aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní zákonom pôstu

a zdržiavania sa mäsa, boli vychovávaní k pravému zmyslu pokánia.

Kán. 1253 - Konferencia biskupov môže bližšie vymedziť zachovávanie pôstu a zdržiavanie sa mäsa, ako aj úplne alebo čiastočne zameniť pôst a zdržiavanie sa mäsa za iné formy pokánia, najmä za skutky dobročinnnej lásky a cvičenia nábožnosti.

Kán. 97 - § 1. Osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok života, je plnoletá; ak tento vek nedovŕšila, je maloletá.

Pôstna disciplína

schválená na 8. zasadnutí Konferencie biskupov ČSFR v Brne dňa 20. januára 1992 pre všetky diecézy:

§ 1 - Popolcová streda a Veľký piatok sú dňami zdržovania sa mäsitých pokrmov a pôstu.

§ 2 - Všetky piatky v roku sú dňami pokánia. Veriaci v tieto dni konajú pokánie niektorým z nasledujúcich spôsobov:

- (1) zdržovanie sa mäsitého pokrmu,
- (2) skutok nábožnosti: účasť na svätej omši alebo krížová cesta alebo bolestný ruženec,
- (3) čítanie Svätého písma trvajúc aspoň 10 minút,
- (4) skutok lásky k blížnemu: návšteva chorého s konkrétnym prejavom pomoci alebo návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých alebo hmotná pomoc chudobným či viacdetským rodinám a pod.,
- (5) zrieknutie sa sledovania televíznych programov (okrem správ) alebo fajčenia alebo alkoholických nápojov alebo iné sebazaprenie.

Záver

Zmenou textu niektorých cirkevných prikázav neprestali platiť všetky hore uvedené predpisy o pôstnej disciplíne.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

SEPTEMBER

Všeobecný: Aby vlády všetkých národov rešpektovali slobodu vyznania.

Misijný: Aby sa hlásanie kresťanského poslstva v nových cirkvách uskutočňovalo v súlade s ich existujúcimi kultúrami.

Úmysel Konferencie biskupov Slovenska: „Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom.“ Pravý kresťan má s Kristom myslieť, s Kristom hovoriť a s Kristom konať. Prijímajme Kristovo telo a pime jeho krv, to nám pomôže byť dobrými kresťanmi.

OKTÓBER

Všeobecný: Aby sa kresťania nedali zastrašiť útokmi sekularizovanej spoločnosti, ale aby s úplnou dôverou svedčili o svojej viere a nádeji.

Misijný: Aby si veriaci plnili svoju základnú povinnosť modliť sa za misijné diela a aby ich podporovali aj ekonomicky.

Úmysel Konferencie biskupov Slovenska: S Kristom v srdci rozjímajme o tajomstvách posvätného ruženca, tak sa naučíme správne sa radovať, naučíme sa správne trpieť a zaslúžime si oslávenie. Denne sa modlíme posvätný ruženec.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

SEPTEMBER

- 8. Narodenie Panny Márie - sviatok
- 11. Výročie posviacky kostola v Bzinciach - slávnosť
- 14. Povýšenie svätého kríža - sviatok
- 15. SEDEMOLESTNÁ PANNA MÁRIA, patrónka Slovenska - slávnosť
- 18. Výročie posviacky kostola v Radošine - slávnosť

OKTÓBER

- 7. Ružencová Panna Mária - spomienka
- 9. Výročie posviacky kostola v Behynciach - slávnosť
- 23. ZAČIATOK ĽUDOVÝCH MISÍÍ
- 30. ZÁVER ĽUDOVÝCH MISÍÍ

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne, okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine - v pondelok a v utorok od 16,30 h. v piatok od 8,00 - 9,00 h. a od 15,00 - 16,30 h.,

v Behynciach - v stredu od 8,00 - 9,00 h. a 16,30 - 18,00 h.

v Bzinciach - vo štvrtok od 16,30 - 18,00 h.

ADORÁCIA

Každý mesiac v týždni pred prvým piatom: v Behynciach v stredu od 16,30 - 18,00 h., vo štvrtok v Bzinciach od 16,30 - 18,00 h. v Radošine na prvý piatok od 15,00 - 18,00 h. Každú prvú nedeľu je vo farskom kostole, o 14,30 h. pobožnosť s požehnaním so Sviatosťou Oltárnou.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne /alebo telefonicky/.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. ostatných sviatostí, trvá dva roky.

ÚRADNÉ HODINY NA FARSKOM ÚRADE:

Nie sú presne stanovené. V úradných záležitostiach odporúčam návštevu úradu v pracovných dňoch (pondelok až piatok) po desiatej hodine do šestnástej, okrem obeda. telefón: 5398281, mobil: 0905 345 869